

Gerwin de Vries is een sterk opkomend landschapsarchitect. Het bedrijf LINT, dat hij met zijn oud-studiegenoot Alexander Herrebout heeft opgericht, bestaat al bijna vier jaar en trekt steeds meer projecten van grote allure naar zich toe op het gebied van ecologie, water en voedsel. In Nederland, maar ook internationaal op het allerhoogste niveau. Gerwin de Vries is daarmee een succesvolle ambassadeur van de Nederlandse kennis over landschapsonwerp.

Auteur: Santi Raats

Specialist in stedelijke leefbaarheid krijgt steeds meer werk

De Vries won verschillende internationale prijzen voor zijn landschapsonwerpen (onder andere de prestigieuze International Archiprix, een prijs voor het beste ontwerp onder alle architectuurstudenten in de hele wereld). Kenmerkend is dat De Vries de thema's ecologie, water en voedsel, die voorheen soms een geitenwollensokkenimago hadden, heeft omgevormd tot zakelijke thema's die vorm krijgen in aansprekende ontwerpen.

'Wij zijn ons bedrijf begonnen in de crisis. Hierdoor hebben we een proactieve manier van werken ontwikkeld, waarin we steeds zoeken naar urgente, relevante en actuele thema's om aan te werken. Verstedelijking, mobiliteit, ecologie, water en voedsel zijn bij uitstek onderwerpen die passen bij het werk van LINT', zo trapt De Vries af. Overheden op alle niveaus weten LINT te vinden,

met name bij vraagstukken rond verstedelijking met groene en duurzame ambities. 'Projecten van ons draaien niet alleen om esthetiek, maar zijn een combinatie van grijs, groen en blauw, met andere woorden van civiele techniek, groen en water. De vraagstukken zijn daardoor complexer dan vroeger, maar ook vele malen interessanter', aldus de jonge bedrijfseigenaar.

Op dit moment is De Vries druk bezig met twee grote internationale projecten op het gebied van water en groen in de openbare ruimte: een in Mexico en een in Canada. Maar ook in Nederland worden De Vries en zijn zes collega's regelmatig gevraagd om mee te denken over de toekomstbestendigheid van steden en landschappelijke gebieden, zoals in en rond Utrecht.

Mexico Stad

LINT heeft net het ontwerp klaar voor de kwaliteitsverbetering van de wijk Doctores in Mexico City, dat het bureau van De Vries heeft gemaakt in opdracht van de Verenigde Naties en het bestuur van Mexico City. Het project is een ontwerpend onderzoek, met daarin aanleidingen voor directe uitvoering. De plannen laten een wijk en een stad zien waarin een hogere kwaliteit van leven wordt geboden op het gebied van gezondheid en welzijn en die tevens klimaatbestendig is.

Probleemstelling

'Mexico Stad en de centrale overheid zijn zich bewust van de problemen met mobiliteit, met het milieu en met afwatering na regenval', zo beschrijft De Vries de aanleiding voor het project. 'Door al

6 min. leestijd

YOUNG GREEN PROFESSIONALS

het gemotoriseerde verkeer staan overal files, de smog maakt de stad ongezond voor bewoners en omdat Mexico Stad in een vallei ligt, is het moeilijk om overtollig regenwater weg te krijgen. Bovendien is het rioolstelsel slecht en verouderd, waardoor straten regelmatig blank staan. Omdat men het drinkwater uit de grond haalt, droogt de bodem onder de stad in. Die klinkt maar liefst 30 centimeter per jaar in. Ook kampt de stad met een groter wordend verschil tussen arm en rijk. De armere inwoners komen in sloppenwijken te wonen aan de rand van de stad. Mensen die in het zakencentrum in hartje Mexico Stad werken, zijn uren per dag en een groot deel van hun loon kwijt aan woon-werkverkeer. Zo zorgt de stad voor buitensluiting van grote groepen mensen, maar ook voor een onprettig en ongezond leefklimaat voor alle mensen die in Mexico City wonen.'

Compactere, maar aangenamere steden

LINT ontwerpt vanuit de gedachte dat steden alleen maar aangenamer kunnen worden als ze compacter worden, met een hogere inwonersdichtheid en een goede sfeer om in te leven. De Vries stelt: 'We moeten geen wijken bouwen aan de rand van de stad. De stad zelf moet effectief blijven. En een hogere dichtheid betekent niet perse kwaliteitsverlies!'

Trauma na aardbeving

Bij de inwoners van Mexico City zit de schrik er echter nog zodanig in na de aardbeving van

1985, dat er bijna geen hoogbouw in de stad te bekennen is, hoogstens gebouwen van drie verdiepingen. 'Wat betreft hoogbouw valt daar nog veel winst te halen. De ravage die de aardbeving in 1985 veroorzaakte, kwam voornamelijk door de slechte bouwkwiteit van toen. Met de tegenwoordige manier van bouwen kan zo'n aardbeving nooit meer dezelfde consequenties hebben', verzekert De Vries. 'De woontorens hebben we in ons wijkontwerp niet direct aan de straat gezet, waardoor de openbare ruimte zo veel mogelijk licht en ruimtelijkheid behoudt. Het grootste voordeel van een stad in de lucht laten groeien, is dat men het landschap dan niet volbouwt. Het contrast tussen stad en landschap wordt op deze manier groter. En dat contrast is juist zo mooi.'

Verbindingen tussen wonen en werken

Een goede woon-werksfeer en stedelijke verdichting vraagt om een aantrekkelijke openbare ruimte. Dat is onder meer het geval als er een aangename temperatuur is door verkoeling in de schaduw, aanlokkelijk groen, goede bereikbaarheid van werk, voorzieningen en vertier. 'De problemen op het gebied van water, luchtkwaliteit en opwarming kunnen grotendeels worden opgelost door een verbeterde buffering van regenwater, het uitbreiden van infiltratiemogelijkheden en het vergroenen van de stad. De wijk Doctores kan zich ontwikkelen tot een voorbeeldwijk op het gebied van duurzaamheid, waarin wordt geëxperimenteerd deze nieuwe aan-

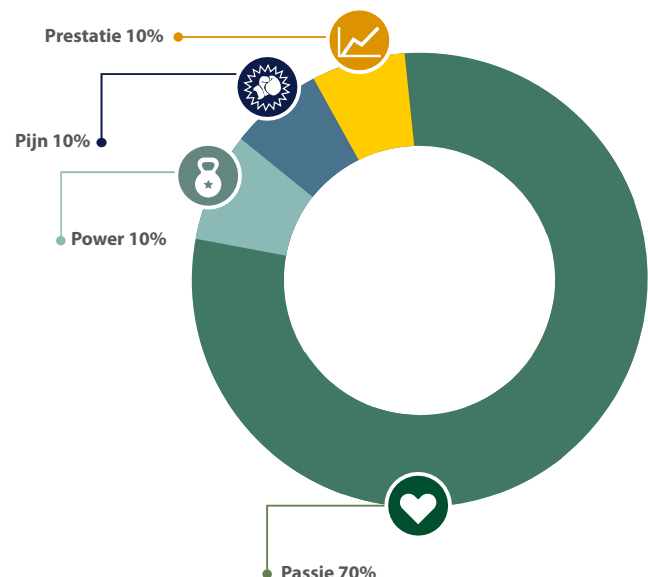
De toekomst van groen in Nederland hangt voor een groot deel af van de passie van de

jonge mensen die in de sector werkzaam zijn. Daarom heeft de redactie van NWST – bijgestaan door een uitgebreide jury het afgelopen half jaar 22 groene professionals geselecteerd, geïnterviewd en gefotografeerd die 35 jaar of jonger zijn en die zich ondanks hun jeugdige leeftijd al hebben bewezen. Alle interviews zullen later dit jaar worden verzameld in één boek.

pak.' 'Door enkele straten in de wijk te vergroenen en te verbinden met omringende gebieden, wordt de wijk als het ware geactiveerd. Dit wordt versterkt door allerlei nieuwe programma's toe te voegen. Gemotoriseerd vervoer maakt in de groene straten plaats voor *slow transport*-faciliteiten, zoals verbrede wandel- en fietspaden. Deze paden kunnen worden gevormd door de vermindering van het aantal rijbanen. Ook komen er in het ontwerp faciliteiten voor deelauto's voor. *Slow transport* kan inwoners bewuster laten genieten van hun omgeving en vermindert bovendien de hoeveelheid smog.'

NAAM	Gerwin de Vries
LEEFTIJD	35 jaar
GEBORTEPLAATS	Groningen
BURGERLIJKE STAAT	Ongehuwd, twee kinderen: Jente en Faas
FUNCTIE	Landschapsarchitect
BEDRIJF	LINT landscape architecture
HOBBY'S	Landschap, films, kunst, steden, tennis, snowboarden
WILDE VROEGER WORDEN	Fysiotherapeut

Ambitie kan langs veel wegen vorm krijgen. De ene keer zit het tegen; dan komt doorzettingsvermogen om de hoek kijken. De andere keer krijgt passie alle ruimte, omdat je in een flow zit. Wij vroegen alle kandidaten hun inspanningen af te zetten langs de meetlat van de vier P's: power (slagkracht), pijn (doorzettingsvermogen), passie en prestatie (strategisch inzicht). Dit is de meetlat van Gerwin de Vries:

Wateropvang

Zowel de nieuwe als de aanwezige binnenhoven lenen zich voor het verzamelen van regenwater vanaf de daken. Het regenwater heeft de straat dan nog niet geraakt en is daardoor van goede kwaliteit. De Vries vertelt: 'Water kan worden verzameld in een collectieve regenton en kan bijvoorbeeld gebruikt worden voor het besproeien van tuinen of het wassen van auto's. In de straten wordt verdroging van de bodem tegengegaan door een verbeterde infiltratie van regenwater. Een speciaal door ons ontworpen betontegel met perforaties van verschillende diameters zorgt ervoor dat de straat goed gebruikt kan worden voor verkeer, maar dat er tegelijkertijd infiltratie kan plaatsvinden. In de perforaties groeien planten en bomen. Per straat kan de mate van vergroening worden bepaald. Zo zullen woonstraten groener zijn dan straten met een belangrijke infrastructuure functie.' De Mexicaanse overheden willen het masterplan kwaliteitsverbetering stap voor stap uitrollen. 'We hebben daarom niet alleen een stadsdeelontwerp gemaakt, maar ook gedetailleerde ontwerpen van een aantal straten, waarmee men alvast aan de slag kan. Eén mooie groene straat die goed water buffert, kan het plan voor de rest van de wijk aanjagen.'

Vancouver

Een stuk noordelijker op het Amerikaanse

continent, namelijk in Vancouver, mag LINT werken aan een opgave voor de versteviging van het dijksysteem langs de Fraser-rivier, die door het zuiden van de stad stroomt. De Vries legt uit: 'Verschillende gemeenten en waterschappen beheren de dijk. Een gemeenschappelijke visie op de toekomst ontbreekt. De dijken worden over het algemeen steeds verder opgehoogd met grond, maar dat is slechts een technische, en ook nog eens een monoteknische manier om de dijken te verstevigen. In dit onderzoek stellen wij de vraag hoe je de dijk kunt verstevigen en er tegelijkertijd een natuurlijk landschap, een recreatieve omgeving of een prettig woongebied van kunt maken. Kan het dijksysteem bijvoorbeeld onderdeel worden van een fietsnetwerk dat de stad Vancouver met het buitengebied verbindt? Het is in Nederland gangbaar om een dijk in het kader van het grotere landschap te zien in plaats van alleen dat ene stukje dijk te beschouwen. Feitelijk exporteren we de Nederlandse aanpak naar het buitenland. Dat is een prachtige kans.'

Slimme en gezonde stad Utrecht

De Vries' expertise op het gebied van leefbaarheid in steden wordt ook in Nederland opgemerkt. 'De ministeries van Infrastructuur en Milieu en van Economische Zaken denken samen met de gemeente en de provincie Utrecht na over Utrecht als *smart and healthy city*', vertelt De Vries. 'Deze partijen hebben ons gevraagd om mee te denken. Utrecht heeft de ambitie om nog honderdduizend mensen binnen de huidige stadsgrenzen te huisvesten. Dat is een enorme verdichtingsslag. Als de gemeente dat gaat doen, wil zij tegelijkertijd een kwaliteitsslag maken op het gebied van het gezonder maken van de leefomgeving, de stad aanpassen aan de klimaatverandering met als gevolg hittestress en extreme regenval en inspelen op de veranderende mobiliteit. Met meerdere projecten leveren wij een ontwerpende en ruimtelijke bijdrage aan dit vraagstuk.'

Leiding geven

De Vries motiveert graag, maar niet te veel. 'Ik wil geïnspireerd worden door de ideeën van collega's. Zij moeten voor zichzelf denken en hun eigen intuïtie volgen. Ik wil niet dat mensen kritiekloos de hele dag mijn ideeën uittekenen. Ons bedrijf heeft dan ook niet een bepaalde stijl die uit mijn koker komt. Ik denk dat ik anderen snel verantwoordelijkheden geef. Daar staat tegenover dat ik wel een uitgesproken mening heb en duidelijk aangeef wat ik wil en wat ik goed vind.' Gelukkig kan De Vries bogen op een gedreven team. 'We werken met een bijzondere cocktail van talenten.

We hebben mensen van Wageningen Universiteit, die alles weten over bodem- of watersystemen en vaak goed hun weg vinden in complexe vraagstukken. En ook met mensen met een artistieke achtergrond, die zeer beeldend kunnen denken, met maquettes werken en intuïtief zijn.'

Geen onderzoeker, geen kunstenaar

Het sterke punt van De Vries is de combinatie van doelgerichtheid en creativiteit. 'Ik ben praktisch ingesteld. Daardoor kan ik overtuigen, een verhaal goed presenteren, scherpte aanbrengen in processen en knopen doorhakken. Maar wanneer LINT samenwerkt met een partnerbedrijf dat van aanpakken weet en krachtige lijnen uitzet, dan heb ik ook graag de creatieve rol in het verbeelden en tekenen. Ik zou, denk ik, geen uitmuntende onderzoeker of kunstenaar zijn, maar ben wel een goede mix van deze beide beroepen. Daarnaast is mijn houding altijd onderzoekend; ik ben nieuwsgierig.'

Valkuil

Het sterkste punt van de landschapsarchitect is tevens zijn valkuil. 'Ik ben daadkrachtig, maar daardoor ook ongeduldig', vertelt hij. 'Mijn vak is politiek. Soms is het handig om iets niet te zeggen, of juist op een bepaald moment wel te zeggen. In de werkomgeving van de openbare ruimte en landschappen verlopen processen niet altijd snel. Toch werk ik goed samen met geduldige, onderzoekende mensen. Dat brengt balans en zorgt voor het beste resultaat: een goed doordacht ontwerp, dat echter wel na een week klaar ligt!'

De vier P's

Wanneer De Vries zijn werkdrijf onderverdeelt in de vier P's van passie, power, pijn (doorzettingsvermogen na tegenslag) en prestatie, dan concludeert hij: 'Passie is mijn basisdrijfveer voor alles. Soms gaat iets mis hoewel ik mijn best doe. Dan kan ik relativiseren. Maar soms is de praktijk weerbarstig, zoals wanneer het gedetailleerde afwerkniveau dat wij eisen telkens niet gehaald wordt, omdat de inrichting van de openbare ruimte vaak nog heel traditioneel gebeurt. Ik heb dan ook groot respect voor bureaus die grote projectuitvoeringen op hun naam hebben staan.'

Be social

Scan of ga naar:

www.stad-en-groen.nl/artikel.asp?id=41-6407